

Sønderjylland.

De mægtige Lønninger for Kropsarbejde. Under Overtitlen "Ejendommelige Tider" læses i Sønderjydske Blade: Afviklings Drenge, der er bleven konfirmeret nu til Paaske og derpaa er kommen ud at tjene paa Landet, faar foruden helt fri Station en aarlig Løn af 800 til 1000 Mark.

Den nye Lærer i Vøstfirkeby, der i 1912 efter 6 Aars Læretid bestod Afgangseksamen ved Seminariedet, derpaa i et Aar var virksom i sit Skole, der i længere Tid har kæmpet ved Fronten, hvor han som Følge af et Jordstød har lidt et Nervechok, og som nu atter er kommen tilbage til sin Lærergerning, faar foruden fri Entfæltelighed i Skolehuset en aarlig Løn af 1120 Mark samt 35 Mark om Maanedens i Krigsdyrtidstilfælde, men ingen Forplejning.

Den 15aarige Tjenestedreng staar sig altsaa i det mindste lige saa godt som den 25aarige Lærer.

Sønderjylland. XXIII

De fire sidste Aar vil aldrig glemmes
 I Lyra's skønne, minderige Land.
 Hvad Rød den Krig har bragt, kan
 ej bestemmes,
 Hvad Sorg og Savn hos Kvinder
 som hos Mænd.
 Saa mangen østet Ven i Graven
 gemmes,
 I fremmed Jord, hvis Grav ej
 findes kan.
 Hjært fra det kære Hjem, fra
 Slægt de døde,
 Og for en fremmed Sag de maatte
 bløde.

Derne bode en gudtrygt Enke,
 Og hendes Søn stod i den tykke Søer.
 Tungt det for hende var, man nok
 kan tænke,
 At hendes kære Dreng befandt sig
 der.
 Man kan ej bryde tvangens haarde
 Bænk,
 Man højer sig og tager sit Gebær.
 Den trost er stor, os Herren kan be-
 vare,
 Han kan os skærme med sin Engle-
 ffjære.

"Her jeg hans mange, kære Breve
 gemmer,"
 Saa talte med sin Gud den gamle
 Mor,
 Imens det Brev, hun haardt mod
 Varmen flemmer,
 Der meldte om hans Grav i frem-
 med Jord.
 "Med haabløs Sorg jeg ej mit Hjerte
 græmmer,
 Hvor er jeg glad, han Orlov fik
 i Fjor.
 Gud i sin Naade vilde det saa mage,
 Det var en Trost for mange tunge
 Dage."

Da ud han rigtig med sin Moder
 talte.
 Om Livet, som i Herren var brudt
 frem.
 Det var i Kampens vilde Drag,
 Gud faldte
 Saa lærlig paa ham: "Kom, mit
 Barn, kom hjem!"
 Sin Sønd om da med Laarer bitre,
 faldte
 Befandt Gud, fandt Naadens Dør
 paa Hem.
 Hans tære Mød det havde højlig
 glædet,
 Og Gladens Laarer, havde Rinden
 vadedt.

Hun kunde sige: "Herren er min
 Gyde,
 Sin Hjort han leder paa den grøn-
 ne Eng.
 Kan end ej helt jeg slippe Sorgens
 Gyde,
 Paa Valen ned der faldt min lære
 Dreng.
 Den grimme Krig, den vil de kære
 myrde,
 At baje sig og tro, hvor er det
 strengt.
 Dog kan jeg om min Sorg med
 Herren tale,
 Alene han mit Hjerte kan huse.
 Nu gaar i Sorg man sorgslæbt
 derne;
 Fra Fronten kom saa mangt et
 Sorgens Bud.

Kan man i Tro lig Egedias brede
 Det Sørgbrev for Herrens Ansigt
 ud,
 Da er til Hjælp og trost Gud Her-
 ren rede,
 For Far og Mor, for Sustru og
 for Brud.
 Da skal Gusbalelse og Trost man
 kende,
 Thi Herren tager selv den tunge
 Ende.

J. C. Gundesen.

Hvorledes den russiske Hær modtog Friheden.

En fransk Forfatter har givet et interessant Billede af, hvorledes den russiske Hær modtog den politiske Frihed. Det forklarer, hvorfor "for Kirke og Kultur", efter hvis Overtættelse vi bringe, Stillingen, meget af det, som senere er hændt.

Først var der slet ingen, som forstod det. Man hørte, at et Sted højt oppe mod Nord var Friheden bleven født. Der indløb Telegrammer om det til Sovjetraaderne. Skaffere kom galopperende paa sine smaa Heite til Kantonnementer og Paraller, og uden at afbrøde deres iltre Ridt slungede de hele Tiden den store Nødhed: "Friheden er kommen", ud til alle dem, de passerede.

Alle Sind, alle Hjertter var fuldt af stor Glæde, men man kunde nu alligevel ikke rigtig begribe det. Man søgte dunkelt, at noget mirakuløst, som samtidig var vældigt og gavnligt, var hændt.

Hvorledes var de nye Tider kommet? Hvem havde fuldbyrdet Miraklet? Ja, det kunde man ikke sige. "Det var en Profet".

Godt hedder den Profet, spurgte en gammel Bonde, som var bleven faaret 3 Gange i Bukovina.

Det maa være St. Georg, svarede en Kammerat, for han bærer en Naarde.

Et pragtligt Svær. Den brave Mand, forstod saa godt, at i Sjællens kan man ikke udrette noget uden en Naarde . . . selv i Him- melen.

Den Aften tænkte de ikke dybere over Tingene. Og det var den nye Aeras ædleste Stund.

I det usikre Morgenlys, under de grove Lærredstelte, i de underjordiske "Bombeværn", i Parallerne, i Løbegangene, vaagnede de russiske Soldater som frie Mænd. Ganske vist vidste de ikke rigtig, hvorledes deres Situation var forandret, og egentlig syntes de at de var de samme som Dagen i Forvejen. Men alligevel houlmede deres Hjerte nu at dnb Glæde.

Russiske Officerer har gengivet for den franske Forfatter Brudstykker af Samtaler mellem Soldaterne, som Officererne havde hørt. Der er Repetitioner saa naive, saa rørende og saa dybe midt i al deres Varnagtighed, at de Stundom synes opfundet af en eller anden Romanforfatter af slavisk Herkomst.

Først og fremmest var Jaren Genstand for alles Tanker. Det faldt ingen ind, at han kunde undværes. De syntes, at han ogsaa burde have sin Andel i den store Lykke, som var overgaaet Verden.

"Stal Jaren ikke være den samme som før?" spurgte en Bonde.
 "Nej," svarede en af hans Kammerater, "nu bliver han fri, siden man har gjort Revolution."

"Men vi, hvad bliver vi?"
 "Vi er ogsaa fri, vi er alle sammen en Slags Jar."

"Hvorledes kan det gaa til?"
 "Det skal jeg sige dig. Det er lydlig, nu er Friheden kommet."

"Ja, men hvad er Friheden?"
 "Det ved man ikke saa rigtig. Men det er noget stort . . . noget meget stort."

"Er det større end Rusland?"
 "Ved Siden af Friheden er Rusland meget lille."

"Og Friheden er det ogsaa Bodfa (Brændevin)?"
 "Ja, det er ogsaa Bodfa. Friheden er alt."

"Men hvorfor faar vi saa ikke Bodfa?"
 "Fordi Friheden forbyder det."

End lig kom der saa nogle høje Rødder, som fra Staden trængte ud til Soldaterne. Jaren havde trofast sig Kronen til Jorden for sin Broder Michael. Nu cirkulerer der et nyt Ord mellem Grupperne. Ordet "Konstitution" afløste Ordet

Frihed, der allerede var falmet og lidt.

"Godt er Konstitution," spurgte en gammel Kaufmand, hvis Gaarloffer begyndte at graane.

"Konstitution," svarede en yngre, "det skal være Storfyrst Michaels Gemalinde."

Ordet "Konstitution" faldt ikke i Soldaternes Smag. Det er langt, kompliceret og uforstaaeligt, de kunde kun fæstholde det, naar de først havde fæstet sig til det. De kunde ikke synge det. Men Ordet Frihed fik en ganske anden begejstret Modtagelse. Man ventede et nyt Ord, og det lod da heller ikke vente ret længe paa sig. Det var Ordet Republik. Rusland skulde maaske blive Republik.

Nu snakkedes der om, hvad det nye Ord betød.

En russisk Gardeoberst gengiver for den franske Gæst en Samtale som de Dage førtes mellem hans to Ordnonnører:

"Du ved, det bliver Republik."

"Ja . . . det hedder det sig jo . . . Men Jaren. Gaar han sin Vej?"

"Nej, han bliver naturligvis."

"Men hvad siger saa Republik en?"

"Hun gitter sig med Jaren."

"Men, hvad bliver der saa af Kæjserinden?"

"Hun maa løse Bønner."

"Hele Dagen?"

"Ja, hele Dagen. Hun bliver sat i Kloster af den Grund."

Ordet Republik gjorde afgjort mere Lykke end Ordet Konstitution; men man vænnede sig ikke dertil uden Overgang. Vi hørte tusinde Gange gentaget: "Ja, Republikken med en rigtig Jar, det er det, vi har Brug for."

Det gik imidlertid kun saa Dage, før Politikken holdt sit Indtog. Guldsalderen var forbi, den havde ikke været synderlig længe.

Intriganterne begyndte sit Arbejde. De første Taler afholdtes. Der tales om Valg. Alle gjorde Krav paa Rettigheder, men ingen taler om Pligter. Der cirkulerer en Del falske Nygter. Forvirringen stiger. Sindene opbides, de første voldssomme Ord bliver udtalt. Et eneste Skæftum bekræfter sig. Der er ingen Jar mere, og det kommer aldrig nogen nu, med mindre Folket bestemmer sig. Mange Soldater modtog med Glæde, hvad de opfattede som en definitiv Befrielse.

De erklærede det stjælede Rigdom, Magt og anden Skælfingheds smaaelig for alle og enhver. Men der er adskillige gode Bondesoldater, som ikke ser Tingene med de Sine. I en Dagdsby ved Seret-Høden, nogle hundrede Meter fra de tykke Linjer, ligger der en Batalion Villersøgere i Kantonnement. Om Aftenen, medens Støtjeparten famler sig for med Sang, Latter, Bagerklang og Bønner — thi alt dette blandes saa forunderlig sammen — at disse Glæden over den nye Era, vandrer en Snes Soldater een for een, for de vil ikke blive lagt Mærke til, hen til et stille Sted under Piletræerne ved Hødderheden. De hviler sammen og jamrer sig. "Vi har ingen Jar mere," siger de. "Godt skal der nu blive af os. Hvorledes skal vi klare os uden ham. Han var vor "Lille Jar", og de græder ganske stille; tunge Laarer triller ned i deres lyse Streg.

5144 Sønderjyder falder i Krigen.

"Nationaltidende" i København holder Regnskab med det Antal Mænd fra den danske Del af Slesvig, der som Soldater i den Hær er faldet i Krigen. Den 8. Juni opgjordes dette Antal til 5144. Da den danske Befolkning i Sønderjylland ansettes til 148,000, betyder dette, at op til nu er 3½ pCt. af hele denne Befolkning blevet dræbt paa Frontterne. Næst man tager i Betragtning, at de tykke Tabslistor altid er langt høgere og aldrig fuldstændige, kan man med Sikkerhed gaa ud fra, at i det mindste 5 pCt. — eller 1 ud af hver 20 Personer — er faldet i Krigen fra den danske Del af Slesvig.

Hvordan maa ikke den samlede Tabsliste fra denne hjemstøgt Provins se ud! Man regner almindelig, at for hver Mand, der bliver dræbt, er der fire saarede. Paa Grundlag heraf skulde saadan

noget som 20 pCt. af den samlede Befolkning — eller 1 ud af hver 5 Personer — opføres paa Tabslisterne.

Paa de i den danske Presse aftrykte Lister træffer man stadig paa Bemærkninger som denne: "19aarig ung Mand; ældre Broder tidligere faldet; Faderen Jædig i Søren."

Faktisk er en meget stor Procentdel af de Mænd, der findes opført paa de sidste Tabslistor faldne, Drenge i 19 Aars Alderen.

Danske J. M. C. A. Sekretærer til Fronten.

Blandt de mange J. M. C. A. Sekretærer, der for Tiden sendes til Fronten i Frankrig, er Charles A. Christiansen fra Warszawa, Wisconsin. Christiansen, der tidligere i mange Aar boede i Racine, Wis., skal overtage en Stilling ved Motortransportvæsenet, som bringer Forraad til de Marketerier og Jæltlytter, som "Krigstelig Forening for unge Mænd" har oprettet bag den lange Frontlinie.

Sekretær Christiansen er født i København, men som som Dreng til Amerika. Han er Veteran fra den spanske-amerikanske Krig i 18 Aars Alderen og var en af de yngste, om ikke den alleryngste Soldat i den amerikanske Hær paa Cuba.

Past. A. Th. Dorf i Chicago, der ogsaa med det første afgaar til Frankrig, skal optage et Arbejde af en anden Karakter. Han vil efter Opfordring af J. M. C. A. S. Hovedbestyrelse begynde en Skolevirksomhed mellem de tykke Ranger fra den danske Del af Slesvig. Da Sønderjyderne altid stilles i første Række under de store Angreb, er der ingen Tvivl om, at mange allerede er blevet taget tilfange af Amerikanerne i deres fejrrige Modoffensiv.

Franskmændene og Engländerne har altid givet de slesvigiske Krigsfanger en god Behandling, særlig gælder dette Franskmændene, der har deres egne Erfaringer fra Elsass-Rothringen og ved, at Sønderjyderne kun nedtvungen kæmper imod de Allierede. Det er i høj Grad glædeligt, at Amerikanerne nu anerkender det samme ved at sende Past. Dorf til Fronten som speciel Udhending til Rangerne fra det saa haardt og uretfærdigt ramte Sønderjylland. Past. Dorfs Menighed i Chicago har bevilget ham et Aars Orlov.

Han døde for at redde andre.

Staaedepartementet i Washington har officielt underrettet den Rastinnemester Henry Peter Hansens Slægtninge om den heroiske Naade, hvorpaa han led Døden under et selvopfrende Redningsarbejde paa Kysten af Californien.

Den 5te Maj blev Ocean Beach, California, uventet ramt af en Flodbølge, som bragte mange af de badendes Liv i Fare. Ifølge Rapport fra den kommanderende General for 40nde Division, reddede Hansens en Kammerat ved Navn Polkitt, flere Mænd fra at drukne, men da de vovede sig ud igen for at frelse andre, der var i Fare, mistede de selv Livet. Hansens meldte sig som frivillig til Flaaden d. 1. September 1917. Hans Fader, S. P. Hansens, bor i Seattle, Washington.

Marinesekretær Daniels har i en officiel Skrivelse udtalt sin Anerkendelse af den Kolddobighed, Føretagsomhed og Naadnarhed, som første Naadsmænd Thomas Olsen udviste under den Kollision, som havde Balkiva's Undergang tilføje den 23. Maj.

Den kommanderende Officers Rapport gaar ud paa, at Olsen tog fremragende Del i Arbejdet med at tilrigge Motorbaadene, saa Mændene neberunder op paa Dækket, sætte Baadene i Bandet og saa dem klar af Skibet, og at han forblev ombord, indtil alle andre var gaaet fraborde. Olsen meldte sig som frivillig i December 1915; hans Sustru, Mrs. Matilda Olsen bor i Brooklyn, N. Y.

A BURROUGHS

for Your Work.

The extent and variety of the Burroughs line (more than a hundred models, with some six hundred variations) provides for a choice among good machines of one of the best type for specific functions—in any business.

No business is too large, or too small, or too highly specialized, or too "different", to benefit by the use of Burroughs equipment. Investigate the possibilities of applying a Burroughs to your figure work.

Burroughs Adding Machine Company

Omaha Office:
15th & Farnum Sts.

Kvitteringer

Japanmissionen:	
Før kvitteret se ABl. Nr. 29	\$1005.52
Eugene, Oregon, Bethesda Mghs. Adv.	10.00
Tyler, Minn., Mrs. L. C. Hansen	7.00
Moorhead, Ja., Andrew C. Johnson og Sustru	10.00
Sacramento, Cal., Th. Jacobsen	5.00
Til sammen	\$1037.52
Udbetalt til Dato	\$1539.00
Indianermissionen:	
Før kvitteret se ABl. Nr. 29	\$354.89
Eugene, Oregon, Bethesda Mghs. Adv.	5.00
Til sammen	\$359.89
Udbetalt til Dato	186.00
Indremissionen:	
Før kvitteret se ABl. Nr. 29	\$509.69
Tyler, Minn., Mrs. L. C. Hansen	7.00
Guthrie, Minn., St. Mortens Mgh.	18.45
Royal, Ja., Vetslehems Mgh.	74.00
Salt Lake City, Utah, Labor Mgh.	8.70
Moorhead, Ja., Andrew C. Johnson og Sustru	5.00
Blair, Nebr., Menigheden	26.60
Virby, Minn., Drorson Mgh.	15.55
Sioux City, Ja., Menigheden	13.10
Til sammen	\$678.09
Udbetalt til Dato	\$660.65
Reformationsgaven:	
Før kvitteret se ABl. Nr. 29	\$72908.50
Marcus, Ja., Jens Miller	5.00
Til sammen	\$72913.50
Utahmissionen:	
Før kvitteret se ABl. Nr. 29	\$290.50
Jacksonville, Ja., Vetslehems Mgh.	26.50
West Branch, Ja., Menigheden	12.00
Salt Lake City, Utah, Labor Mgh. for Kvartalet Juli, Aug., Sept.	50.00
Geneva, Minn., Godt Haabs Mgh.	6.15
Northfield, Minn., St. Peters Mgh.	3.50
Hazelwood, Minn., Immanuel's Mgh.	3.80
Farmington, Minn., St. Joh. Mgh.	5.15
Til sammen	\$397.60
Udbetalt til Dato	550.99
Skolekassen:	
Før kvitteret se ABl. Nr. 29	\$370.50
Sacramento, Cal., Th. Jacobsen	5.00
Til sammen	\$375.50
Udbetalt til Dato	\$550.00
Til Missionen blandt Soldaterne:	
Før kvitteret se ABl. Nr. 28	\$12480.67
Sacramento, Cal., Th. Jacobsen	5.00
Til sammen	\$12485.67
Til en Kirke i Sida, Japan:	
Før kvitteret, se ABl. Nr. 28	\$662.18
Moorhead, Ja., Lydia Johnson	2.50
Til sammen	\$664.68

Blair, Nebr., den 25. Juli, 1918.
 Med Tak modtaget! Otto Hansen,
 Raslerer f. d. f. dan. ev.-luth. Kirke i Amerika.